

Совецкая Европа

ОРГАН ЦК КП(б) БЕЛАРУСІ, СОУНАРКОМА
ПРЕЗІДУМА ВЯРХОУНАГА СОВЕТА БССР

36 (7627) | Нядзеля, 16 красавіка 1944 г. | Цана 20 к.

ЗАГАД

Вярхоунаага Галоунакамандуючага

Маршалу Совецкага Саюза ЖУКАВУ

Войскі 1-га Украінскага фронта, пасля ўспыхів вулічных баёў, поўнасцю авалодалі цэнтрам Украіны—горадам ТАРНОПАЛЬ—лінім чыгуначным вузлом і моцным апорным вузлом абарони немцаў на Львоўскім напрамку. Баёх за авалоданне ТАРНОПАЛЕМ вызначылі генерал-палкоўніка КУРАЧКІНА, генерал-лейтэнанта ЛЮДНІКАВА, генерал-маёра ПІОВА, генерал-маёра МІШЧАНКА, палкоўніка ЧОВА, палкоўніка КУЧАРЭНКА, палкоўніка БІОВІЧА, палкоўніка ЛАЩАНКА; артылерыст генерал-маёра ФРАЛОВА, генерал-маёра артылеры ФАЛЧОКА, генерал-маёра ВОЛКІНШТЭЙНА, генерал-маёра ВАЛЧОКА, палкоўніка БАГАТЬРОВА, палкоўніка ДЗЕВУЛЬСКАГА, палкоўніка ЛЮБІМА, палкоўніка РЭУТАВА, палкоўніка ТІЦЕНЫ, палкоўніка ЧАВОЛА, палкоўніка БЯЛОВА, палкоўніка БАЗЯЛЕНКА; танкісты генерал-лейтэнанта танковых войск ПАЛУБАЯРАВА, генерал-маёра танковых войск РАМАНАВА; лётчыкі генерал-маёра артылеры КАМАНІНА, генерал-маёра

артылеры ГАЛУНОВА, генерал-маёра артылеры ФЕДУЛЬЕВА, палкоўніка ЮЗЕЕВА і сапёры палкоўніка СЕРАБРАНОВА.

У азнаменаванне атрыманай перамогі злучэнні і часі, якія найбольш вызначыліся ў баёх за вызваленне ТАРНОПАЛА, прадставіць да прысвяцення назвы «ТАРНОПАЛЬСКІХ» і да ўзнагароджання ордэнамі.

Сёння, 15 красавіка, у 20 гадзін сталіца нашай Радзімы МАСКВА ад імені Радзімы салютуе доблесным войскам 1-га Украінскага фронта, якія авалодалі горадам ТАРНОПАЛЬ—дваццацю артылерыйскімі заппамі з двухсот дваццаці чатырох гармат.

За выдатныя баявыя дзеянні АБ'ЯУЛЯЮ ПАДЗЯНУ кіруемым Вамі войскам, якія ўздельнічалі ў баёх за вызваленне ТАРНОПАЛА.

Вечная слава героям, якія загінулі ў баёх за свабоду і незалежнасць нашай Радзімы!

Смерть нямецкім захопнікам!

Вярхоуны Галоунакамандуючы
Маршал Совецкага Саюза І. СТАЛІН.

5 красавіка 1944 года.

Ад Совецкага Інформбюро

АПЕРАТЫЎНАЯ ЗВОДКА ЗА 15 КРАСАВІКА

Войскі 1-га Украінскага фронта, пасля ўспыхів вулічных баёў, пасля авалодані абласным цэнтрам Украіны горадам Тарнопаль—лінім чыгуначным вузлом і моцным апорным вузлом абарони немцаў на Львоўскім напрамку. Ужаны ў Тарнопалі гарнізон паў з рэштак чатырох пяхотных дывізій і раду асобных частак агульной колькасцю ў 16.000 асоб, поўнасцю знишчаны, засяленым 2.400 нямецкіх салдат-афіцэрараў, якія здаліся ў плен. Захоплены паступіны транспорт, танкі і самоходныя гарматы, гарматы рознага калібра — мінамётаў — 125, кулямётаў — 400, аўтамашын — 350, парашутаў — 5, вагонаў — 285, складаў — 6.

На працягу 15 красавіка на адной з асадаў на паўднёвы захад ад го-

рада Чарткоў пашы войскі працягвалі весці паступіны баёв, у ходзе якіх занялі некалькі пасяленых пунктаў і сярод іх Джурин, Палауц, Паушу́на, Базар, Янубаўна.

На Севастопальскім напрамку пашы войскі, перамагаючы супротивніка і сістэму інженерных загарод праціўніка ў горадзе Аджаїстай частцы паўднёвага ўзбярэжжа Крыма, працягвалі паступінне і з баямі занялі больш 60 пасяленых пунктаў, у тым ліку раёны цэнтра Крыма Албат, пасяленыя пункты Берагавое, Аджы-Булат, Кача, Мамашай, Бельбек, Любімаўна, Дуванкай, Заланкой, Шулі, Дземярдкы, Сямідор'е, Сапара, Кучук-Узень, Туак і чыгуначныя станцыі Сюрэн і Бельбек.

На працягу 14 красавіка пашы войскі на ўсіх франтах падвойні і знишчылі 69 нямецкіх танкі. У паветраных баёх і агнём зенітнай артылерыі збіта 24 самалёты праціўніка.

На ўспехіх вялікай сілы ў раёне складаў з гаручым. Найбольш вялікі пажар, якія суправаджаліся знишчэннем, адзначылі на чыгуначнай станцыі і ў Паўднёвай бухце. Нагляданнем адзначаны

Пасля пяцідневніх боёў, да канца 14 красавіка войскам 4-га Украінскага фронта ўзята ў палон 20.000 салдат і афіцэрараў праціўніка. Да гэтага часу, пашырэнніх дышах, войскамі Асобай Приморскай Арміі ўзята ў палон больш 17.000 салдат і афіцэрараў праціўніка. Такім чынам, да канца 14 красавіка пашырэннім войскамі ў Крыму ўзята ў палон больш 37.000 салдат і афіцэрараў праціўніка.

На другіх участках фронта ў раёне пунктаў ішлі бай масовага зачлененія. На працягу 14 красавіка пашы войскі на ўсіх франтах падвойні і знишчылі 69 нямецкіх танкі. У паветраных баёх і агнём зенітнай артылерыі збіта 24 самалёты праціўніка.

На працягу 14 красавіка пашы войскі на ўсіх франтах падвойні і знишчылі 69 нямецкіх танкі. У паветраных баёх і агнём зенітнай артылерыі збіта 24 самалёты праціўніка. Яго баявы шлях за годы Айчынай вайны ў якасці камандуючага фронта адзначаны актыўнейшымі удзелам у Сталінградскай аперации, у набедносным наступлении таварыша Ватуціна, будзе жыць вечна.

Жукаў, Хрушчоў, Васілеўскі, Варашылаў, Будзённы, Тімашэнка, Шапашнік, Конеў, Воранаў, Якавлев, Новінаў, Галаванік, Федарэнка, Ротмістраў, Перасыпікін, Вараб'ёў, Шчарбаноў, Антонаў, Хрулёў, Мерацкоў, Ранасоўскі, Маліноўскі, Талбухін, Говараў, Папоў М. М., Баграмян, Еромонія, Сакалоўскі, Тюленев, Пуркаев, Навалёў, Голікаў, Смародзінаў, Арцем'еў, Карніц, Крайнікоў, Нальчэнка, Богалюбаў, Карпаносаў, Кузняцоў Ф. Ф., Іваноў В. Д., Абарзінаў, Дзягільоў, Ільічоў.

Войскі 1-га Украінскага фронта, пасля ўпорных вулічных баёў, поўнасцю авалодалі абласным цэнтрам Украіны—горадам ТАРНОПАЛЬ—вялікім чыгуначным вузлом і моцным апорным пунктам абарони немцаў на Львоўскім напрамку.

Нашай геройчнай Чырвонай Арміі—слава!

Страты праціўніка і трафеі войск 3-га Украінскага фронта за перыяд баёў з 25 сакавіка па 12 красавіка г. г.

Войскі 3-га Украінскага фронта пад камандаваннем генерала армії Маліноўскага ў выніку праведзеных наступальных апераций ад Паўднёвага Буга да Днястра з 25 сакавіка па 12 красавіка панеслі праціўніку наступныя страты ў жывой сіле і тэхніцы:

Знішчана: танкі і самоходныя гарматы—42, гарматы рознага калібра—199, мінамётаў—83, кулямётаў—589, аўтамашын і цягачоў—436.

Праціўнік пакінуў на полі бою 26.800 трупаў салдат і афіцэрараў.

За гэтых часі войскі 3-га Украінскага фронта захапілі ў памяць наступныя трафеі: самалётаў—7, танкі і самоходныя гарматы—401, гарматы рознага калібра—753, мінамётаў—291, кулямётаў—991, вітовак—8.820, радыёстанцыі—101, аўтамашын—10.672, матацыклі—481, трактараў і цягачоў—208, бронетранспарцёраў—46, аўтапрыцэпаў—392, павозак з вясіннымі грузамі—6.203, коней—2.076, паравозаў—287, вагонаў, платформаў і цыстэрнаў—6.104, з іх 1.377 гружаных боепрыпасамі, харчаваннем, гаручым, заводскім абсталяваннем, інжынерна-тэхнічнай і іншай вясінай маёмаццю, складаў—95, з іх 3 боспрыцасамі—52, з харчаваннем—38, з калючым дротам—3, з цементам—2.

Узята ў палон 10.680 нямецкіх салдат і афіцэрараў.

Такім чынам, агульныя страты немцаў на галоўных відах баявой тэхнікі і жывой сіле за час наступальных апераций войск 3-га Украінскага фронта з 25 сакавіка па 12 красавіка складаюць палонныя і забытныя 37.480, танкі і самоходныя гарматы—443, гарматы рознага калібра—952, аўтамашын, аўтапрыцэпаў і цягачоў—11.708.

СОВІНФОРМБЮРО.

ВАТУЦІН Н. Ф.

Пасля пяцідневніх боёў, да звіліны Дона да Дніпра, пераходзілі армія Ватуцін Нікалаі Фёдаравіч.

Усяму совецкаму народу таварышу Ватуцін вядомы, як герой Айчынай вайны, выдатны генерал і палкаводзе Чырвонай Арміі.

З 19-гадовага ўзросту таварыша Ватуцін знаходзіцца бесперапынна ў родах Чырвонай Арміі, ён пачаў службу з радавога байца і скончыў яе камандуючым важнейшымі фронтамі барацьбы супроты нямецкіх акупантараў.

На гэтым шляху таварыша Ватуцін прайшоў шлях камандзіра цэлага рода пяхотных падраздзяленій, начальніка штаба дывізій, начальніка штаба Кіеўскай асобай васенінай акругі, начальніка Аператыўнага Управління Генеральнага Штаба, першага намесніка начальніка Генеральнага Штаба, а ў годы Айчынай вайны начальніка штаба фронта і камандуючага войскамі рода франтоў.

Яго баявы шлях за годы Айчынай вайны сваімі доблеснымі справамі ў барацьбе за перамогу Совецкай Радзімы таварыша Ватуцін заваяваў глыбокую пашану совецкага народа і ўсёй Чырвонай Арміі. Бязмежна адданы справе народа Леніна—Сталіна таварыша Ватуцін поўнасцю і да канца аддаў ўсё сваё жыццё Чырвонай Арміі і Совецкай Радзіме. Справа, за якую пераможна змагаўся генерал арміі таварыша Ватуцін, будзе жыць вечна.

VI сесія Вярхоўнага Совета БССР

Спречкі па дакладу тав. П. К. Панамарэнка „Вызваленне беларускіх земляў, далейшыя задачы барацьбы беларускага народа супротив нямецкіх захопнікаў і бліжэйшыя задачы аднаўлення народнай гаспадаркі БССР”

Прамова генерал-маёра В. І. Казлова*

Таварыши дэпутаты! Па просьбе і даручэнію партызан і партызанак горада Мінска і Мінскай області, дазвольце перадаць вам гарачас, баявое партызанскае прывітание. (Аплодыменты).

Мы сабраліся ў той час, калі ў ходзе Айчыннай вайны наша доблесная Чырвоная Армія, пад кіраўніцтвам вялікага Сталіна, дабілася найважлівых перамог і працягвае весці падбеснае наступленне, громіць орды нямецка-фашысцкіх захопнікаў і з дні ў дзень ачышчае пашу совецкую зямлю ад гітлераўскай пагані.

Таварыши дэпутаты! Многа пакут і гора прычынілі пашаму народу гітлераўскія звяры.

Фашысты прадсталі перад народамі Совецкага Саюза як цемпашалы, каты, забойцы і душыцелі беларускага і других народаў, як смяртальныя ворагі працоўшчын сёл і гарадоў. Фашысты масавым тэрорам і зверствамі аказаілі не ў сілах задушыць волю беларускага народа да барацьбы, скрыць яго і зрабіць рабом. Беларускі народ, пад кіраўніцтвам нашай большшэвіцкай партыі і ЦК ВКП(б), па закліку любімага правадыра роднага Сталіна, у першыя ж дні Айчыннай вайны адказаў фашыстам бязлітасной народнай вайной па франтах і ў тылье праціўніка. На беларускай зямлі, пад кіраўніцтвам ЦК КП(б) Беларусі і Урада і асаібіста першага сакратара ЦК КП(б) Беларусі тав. Панамарэнка, у варожым тыле народ разгарнуў масіўны партызанскі рух, барацьбу не на жыццё, а на смерць. Тысячы партызан і партызанак вядуць смелую партызансскую вайну з тітлероўцамі. Нашы партызаны штодзённа паносяць адчуvalьныя ўдары па гітлераўскай ваяннай машыне, разбураюць ягоныя, камунікацыі і штабы і не Ѹходзяць ворагу супакою ні ў дзень, ні ночы, аказаючы сваёй баявой велізарнай дапамогу Чырвонай Арміі—вызваліцельніцы совецкага народа.

Дазвольце мне прывесці некалькі прыкладаў барацьбы мінскіх партызан.

Толькі за апошнія 6 месяцаў 1943 года партызаны горада Мінска і наўднёўай часткі області, па няпоўных датах, забілі 18.155 салдат і афіцэраў праціўніка, падарвалі звыш 8.000 фрыцаў. За гэтыя ж час толькі на чыгуначных магістралях Мінск—Баранавічы, Мінск—Бабруйск, Асіповічы—Слуцк, Лунінец—Калінкавічы пушчана пад адкос 377 эшелонаў, разбіта і пашкоджана 435 паравозаў, звыш 4.000 вагонаў і платформаў, разбурана больші 85 кілометраў тэлеграфна-тэлефоннай сувязі, 25 кілометраў падземнага кабеля. Разбурана за апошні час на шасейных дарогах 522 масты, падарвана каля 42.000 чыгуначных рэек. На базах ворага і на чыгуначных станцыях у Мінску, Бабруйску, Слуцку, Дзяржынску і іншых мінскіх партызанамі спалена за апошнія месяцы не менш 1.500 тон бензіна. У раздзе месец узарваны, спалены і згішчаны

склады праціўніка з амуніцыяй і іншай важнай маёмасцю. Узлятаюць у паветра электрастанцыі, воданапорныя вежы і іншыя збудавані ў гарадах і на чыгуначных станцыях у Асіповічах, Барыску, Пухавічах і іншых.

Немцы баяцца помсты беларускага народа, баяцца совецкіх партызан. Ёс, які напаткаў Кубэ і іншых гітлераўскіх стаўленікаў, якія атрымалі заслужаную адплату беларускага народа і партызан у родным нашым Мінску, чакае яшчэ не аднаго нямецка-фашысцкага галаварэза. Смерць нямецкай гадзіні—вось наш адказ за кроў і слёзы, пралітыя беларускім народам.

Нашы партызаны дапамаглі насељніцтву області захаваць і ўбараць ураджай 1943 года, выкарысташа яго для сваіх патрэб. Немцы не здолелі выкарысташа хлеб, бульбу, якія вырашчаны ў області, хоць яны пасыпалі ў калгасы і соўгасы свае экспедыцыі, «палаўнічыя» каманды, ахоўныя і іншыя каманды па 100—150 чалавек па калгас, каб забраць вырашчаны ўраджай. Але мы, народныя місціцы не дали ворагу пажыўніца лабром беларускага народа.

У партызанскіх атрадах Мінскай області выраслі выдатныя кадры байпоў, камандзіраў і камісараў, добрых арганізатораў мас на барацьбу з нямецкімі захопнікамі, беззаштрафна адданых партыі і совецкаму ўраду. Душой партызанскіх атрадаў з'яўляюцца комунысты, выхаваныя пад кіраўніцтвам вялікага Сталіна нашай комуністычнай партыі большшэвіцкай Беларусі і яе Цэнтральным Камітэтам і асаібіста тав. Панамарэнка, дапамогу і кіраўніцтва якіх мы адчуваєм паўседзённа ў тылье праціўніка.

Значна вырасла авангардная роль комуністу ў баявых дзеяннях партызанскіх атрадаў. У барацьбе з пешавіснымі ворагамі комуністы наказаюць прыклады мужнасці, стойкасці і герайзму. Сакратар партарганізацыі імені Сталіна, брыгады «Беларусь», тав. Кавальчук пусціў пад адкос 9 нямецкіх войсковых эшадонаў.

Выконваючы ўказаніі таварыша Сталіча і рагшэнні Цэнтральнага Камітэта партыі Беларусі па арганізацыі народнага партызанскага руху і барацьбы з немцамі на акупіраванай тэрыторыі Мінскай області, выраслі і загартаваліся выдатныя кадры нашай большшэвіцкай партыі.

* Друкуецца па скарочанай стэнаграме.

Тав. Меркуль арганізаваў выданне раёнаў падпольнай газеты, перыядычнае выданне лістовак, якія асвятляюць перамогі Чырвонай Арміі на франтах Айчыннай вайны. Чравільны пастаноўкай і арганізацыі партыйна-палітычнай работы сярод насельніцтва тав. Меркуль дабіўся да канца 1943 года колькаснасці партызанскай брыгады звыш 1.500 чалавек.

Сярод каманднага саставу партызанскіх атрадаў Мінскай області 78 процентаў членоў і кандыдатаў партыі. Высокая культура нашых кадраў. Сярод камандзіраў каля 10 процентаў асоб, якія маюць вышэйшую адукцыю, і амаль палова з сяродней адукцыяй. Звыш 60 процентаў кандыдатаў саставу нашых атрадаў—беларусы.

Сярод партызан і мясцовага насельніцтва ў акупіраваных ворагамі рэнах, гарадах і абласцях праводзіцца велізарная палітычна-выхаваўчая работа. За шэсць месецяў 1943 года толькі ў вёсках Слуцкага раёна праведзена з насельніцтвам 86 мітынгаў, 103 даклады і каля 1.000 гутарак на палітычныя тэмы. Сярод насельніцтва распашоўджаны дзесяткі тысяч экземпляраў газет і лістовак, выданых у падшолі, а таксама літаратуры, атрыманай з-за лініі фронта. Каля тысячы палітычных дакладаў і гутарак праведзена на сходах у вёсках Стадарожскага раёна.

У тыле немцаў вялікай папулярнасцю карыстаецца наш падпольны большшэвіцкі друк, створаны і арганізаваны Цэнтральным Камітэтам партыі большшэвіцкай Беларусі. Тыраж напага большшэвіцкага друку, які выдаецца ў тылье праціўніка, складае сотні тысяч экземпляраў толькі па адной Мінскай області.

Нямецкія звяры, якіх мы, Чырвонай Армія гоніць вон з совецкай зямлі, робяць нетуваныя злачынствы над беларускімі грамадзянамі. Толькі ў снежні мінулага года гітлераўскія звяры спалилі 26 вялікіх вёсак у Грэскім, Любанскім, Старадарожскім раёнах.

У Мінску, у дзень 25-годдзя

БССР немцы павесілі больш 20

мірных жыхараў горада. Нядзяўна

у Грэскім раёне гітлераўцы поў-

насцю знішчылі 90 сем'яў. Сярод

расстрэляных — 300 жанчын і дзяцей.

Таварыши дэпутаты! Барацьба

за поўнае вызваленне нашай Совецкай Беларусі павінна ѹраджай

народаў пад кіраўніцтвам Сталіна

з'яўляецца адной з галоўных задач

нашай народнай барацьбы.

Нямецкія звяры, якіх мы, Чырвонай Армія гоніць вон з совецкай зямлі, робяць нетуваныя злачынствы над беларускімі грамадзянамі. Толькі ў снежні мінулага года гітлераўскія звяры спалилі 26 вялікіх вёсак у Грэскім, Любанскім, Старадарожскім раёнах.

У Мінску, у дзень 25-годдзя

БССР немцы павесілі больш 20

мірных жыхараў горада. Нядзяўна

у Грэскім раёне гітлераўцы поў-

насцю знішчылі 90 сем'яў. Сярод

расстрэляных — 300 жанчын і дзяцей.

Таварыши дэпутаты! Барацьба

за поўнае вызваленне нашай Совецкай Беларусі павінна ѹраджай

народаў пад кіраўніцтвам Сталіна

з'яўляецца адной з галоўных задач

нашай народнай барацьбы.

Нямецкія звяры, якіх мы, Чырвонай Армія гоніць вон з совецкай зямлі, робяць нетуваныя злачынствы над беларускімі грамадзянамі. Толькі ў снежні мінулага года гітлераўскія звяры спалилі 26 вялікіх вёсак у Грэскім, Любанскім, Старадарожскім раёнах.

У Мінску, у дзень 25-годдзя

БССР немцы павесілі больш 20

мірных жыхараў горада. Нядзяўна

у Грэскім раёне гітлераўцы поў-

насцю знішчылі 90 сем'яў. Сярод

расстрэляных — 300 жанчын і дзяцей.

Таварыши дэпутаты! Барацьба

за поўнае вызваленне нашай Совецкай Беларусі павінна ѹраджай

народаў пад кіраўніцтвам Сталіна

з'яўляецца адной з галоўных задач

нашай народнай барацьбы.

**Прамова Народнага Камісара мясцовай прамысловасці БССР
Д. Д. Лапета**

Таварыши дэпутаты! Старшина Совета Народных Камісараў БССР тав. Панамарэнка ў сваім дакладзе прывёў лічбы, якія харектарызуюць вялікія дасягненні беларускага народа ва ўсіх галінах народнай гаспадаркі.

Таварыши дэпутаты! Старшина Совета Народных Камісараў БССР тав. Панамарэнка ў сваім дакладзе прывёў лічбы, якія харектарызуюць вялікія дасягненні беларускага народа ва ўсіх галінах народнай гаспадаркі.

З данамогай вялікага рускага народа, пад кіраўніцтвам большшэвіцкай партыі і лепшага друга беларускага народа — таварыша Сталіна, Беларуская ССР узнялася да ўзроўню перадавых рэспублік Савецкага Саюза.

За годы совецкай улады, побач з бурным ростам цяжкай прамысловасці, значна вырасла і пашырилася сетка прадпрыемстваў мясцовай прамысловасці, якія вырабляюць тавары шырокага спажывання.

У 1941 годзе аб'ём прадукцыі падпрыемствах Наркоммаспрама БССР быў вызначаны 337 мільёнаў рублёў, у тым ліку па раёнах мясцовай прамыловасці 157 мільёнаў рублёў. На падпрыемствах мясцовай прамыловасці было занята 37 тысяч работчыкаў. Такія заводы, як Рэчыцкі цвіковашурупны, аршанскі «Чырвоны барэц» і іншыя ў 1940 годзе выпустілі 11 тысяч тон цвікоў.

Упоўнаводаваны ў Мінску радыё завод вырабляе складаную радыёапаратуру. Друкарня «Палесдрук» у горадзе Гомелі выпускала сотні тысяч тамоўкіні, падручнікі і мільёны сшыткаў. Прадпрыемства мясцовай прамыловасці вырабляе ўздобінчыя ўсткі работчыкам і спецыялістамі.

Паркоммаспрам вызначае ар-

нізаўцаў два падпрыемства

вырабу будаўнічых дэталей з ц

грамай выпускую—20 тысяч к

ПАРТЫЙНАЕ ЖЫДЦЁ

СОМУНІСТЫ РАЁНА У БАРАЦЬБЕ ЗА ЎРАДЖАЙ

заранна, ад зары да зары ўсюль калгаснікі раёна, каб гэй залячыць цяжкія раны, сеняя нямецкім акуантамі землю соцыялістичнаму землячу. Калгаснікі аддаюць усе сілы, усю сваю энергію і на ўмоціенную дапамогу.

іедчаннем гэтага з'яўліенца ўсюная ініцыятыва калгаснікі сельгасарцелі «КІМ» нашага ра. СНК БССР і ЦК КП(б)Б узяў пастапове ўхвалі іх ініцыятыву і надалі выключна разгортванию ўсебелага соцыялістичнага спаборніцтва на вёсцы. Гэта гонар і речь для нашых калгаснікі!

З яны па прыкладу кімава-узорна рыхтующа да выхаду поле. План засыпкі насення выканалі на 86 процэнтаў, гэта значыць, што большая за калгасаў ужо закончыла апку і ачыстку насенных вёсцей. Прымам меры, каб не ўзяў выканань план засыпкі вёсці.

шонія дні сяннай дарогі ў калгасах выкарыстаны масавай вывазкі гною на Ужо вывезена 10.862 тонны, сабрана 231 цэнтнер попе-40 цэнтнеру ў штучнага ту. Поўным ходам працујуць, ідзе рамонт сельгасінвен-мы маём ужо ў спраўнасці 8 калес, 1.629 плугу, 0 боран. Падрыхтавана 428 ў для кароў.

ўсіх гэтых падрыхтоўчых тах да вясны авангардную заняла партыйная арганізація раёна. Яна дапамагае і пусце калгасныя масы на цыбу за аднаўленне соцыялістай сельскай гаспадаркі, па цыбу за высокі ўраджай і

развіццё соцыялістичнай жывёлагадоўлі. Вясковыя комуністы і комсамольцы, якія паставлены на распаючых участках, з'яўляюцца важакамі ўсёй работы калгасаў.

Перадавым калгасам «КІМ» ініцыятарам соцыялістичнага спаборніцтва калгасаў вызваленых раёнаў рэспублікі — кіруе комуніст Іосіф Бельскі. Ен карыстаецца заслужаным аўтарытэтам у калгасе і ў раёне, як воінты кіраўнік і агітатор. Ен жыве і даходзьціва даводзіць да свядомасці калгаснікаў рамэніі партыі і ўрада.

Партыйная арганізацыя Населіцкага сельсовета (сакратар тав. Алейнік) жыве кіпучым і поўнокроўным жыццём. Тры разы ў месец тут праходзяць сходы комуністу на вырашэнне падзённых нынешніх. Добра наладжана палітмасавая работа на вёсцы. Правадаўком гэтай работы з'яўляецца місціца агіткалецтву з 40 чалавек, у складзе якога вякоўная інтелігенцыя, лепшыя стажаніцы.

Начале 6 калгасаў Населіцкага сельсовета стаяць комуністы. Усю энергию і ўмение яны аддаюць спрабе аднаўлення калгасаў. Сельгасарцелю імені Молатава кіруе комуніст тав. Парукевіч. Ен працуе не так даўно, але вывёў калгас у лік перадавых. Хоча і сення калгаснікі гатовы выйсці на пасячную. Сам старшыня калгаса тав. Парукевіч з'яўляецца кіраўніком агіткалецтвы пры сельсовете. У 8 калгасах сельсовета працэдэны даклады аб ваенна-палітычным і міжнародным становішчы СССР, працујуць 12 гурткоў па вывучэнню кнігі таварыша Сталіна

«Аб Вялікай Айчыннай вайне Савецкага Саюза».

Старшыней Рудакоўскага сельсовета працуе комуніст-партызан тав. Лакудас. Гэты сельсовет з'яўляецца адным з перадавых у падрыхтоўцы да веснавой сяўбы. Калгас імені Сталіна (старшыня Дащук) і «Чырвонае перамога» (старшыня Дынкін) заканчваюць рамонт сельгасінвентара, вядуць апошнія падрыхтоўчыя работы да выхаду ў поле.

Членамі партыі большавікі, якіх выхоўвае партыйная арганізацыя, таксама паказваюць прыклады ў кіраўніцтве калгасамі. Так, калгасам «Пролетарый» кіруе непартыйны большавік тав. Стэльмакоў. Гэты калгас спаборнічае з суседнім калгасам «КІМ» і ні ў чым не адстае ад яго.

Пасля вызвалення раёна ад памецикі акупантам партыйная арганізацыя ў цэлым наладзіла працу на вёсцы. Правадаўком гэтай работы з'яўляецца місціца агіткалецтву з 40 чалавек, у складзе якога вякоўная інтелігенцыя, лепшыя стажаніцы.

Сялёныя фашыстамі вёскі. Больш 500 калгаснікаў ужо вывезлі лес на будаўніцтва новых дамоў.

Нерад намі стаіць вялікая задача аднаўлення калгаснай гаспадаркі. Мы змагаемся за першынство ў соцыялістичнам спаборніцтве калгасаў. Большавікі рабёна гэта добра ведаюць і мабілізуюць усе мясцовыя рэзервы на барацьбу за ўзорнае правядзенне веснавой сяўбы, за атрыманне высокіх ўраджаяў.

Фёдар РУДЧАНКА,
сакратар Хойніцкага
РК КП(б)Б.

На лініі сувязі

зарэзіла свісталі нямецкія бомбы, і звон ад іх выбухаў стаяў у вушах. Зямлю і гра сатрасаў гул канапады-ткаў батарэй. Снарады ірвасім блізка, выварачваючы, на многа дзесяткаў метровок раскідаваючы зямлю іншкі. Іван Радкевіч узняўся з падлогі і набег да абочыны. Тонкая жылка праходзіла, ідзе ад каманднага пункта да палка, была абарвана. Яе, якія скруцілі ў клубку, і забытала і ў ах.

Радкевіч выцягнуў з-за пояса чорнага прахода і лоўзвычнымі рухамі агаліў зрасці іх. Снарады стаілі ўсе бліжэй і бліжэй телефоннай лініі. Невялікія лікі з візгам разляталіся вакі, у імгненіе перагрызалі прахода.

Дыхаючы, Радкевіч паспіваў ад аднаго месца да другога. Астушкі змрок, стала дрэніца. Дзе-ж разрыў? Радкевіч звярнуўся да ўсесірост, каб зрабіць, і нечакана адмінны ўдар у грудзі. Ён ачнуўся, усё цела. Туні болль не даваў ціца, у вушах стаяў звон. Радкевіч узіміў папоўз да лініі. Усім целам лёт на зямлю, паднягнуўся

і слабелай рукой да прахода, і нашчупаўшы абодвы яго канцы, злучыў іх. Словы каманды зноў пайшлі на правадах.

Лінейны наглядчык Іван Васільевіч Радкевіч — ужо не малады чалавек, яму больш за сорак. Далёка яго родны дом, на Мінічыне. Маючы за плячымі столькі год, нялёгка бегаць па участку ў трэх кілометрах і, не звяртаючы ўвагі на смяртэльную небяспеку, выпраўляць дзесяткі пашкоджанняў.

Лейтэнант Б. РАКОУСКИ.
ДЗЕЮЧАЯ АРМІЯ,
10 красавіка.
(Спец. нар. БЕЛТА).

— Нічога, мы звыкшы, — проста гаворыць Радкевіч. — Быў у мене яшчэ такі выпадак. Ляпіць трох іхніх самалёты і шкіруць. Бось-бось, здаецца, пацябе пікне. Бомбы ірвуцца блізка, ну што зробіш, трэба ісці, сувязь парвана. Бягу, прыгінаючыся. Знайшоў пашкоджанне, зачысціў праход, уключыўся — ўсё ў парадку. Чую: гаворыць. Толькі я адышоў, раптам — бомба. Упаў я на зямлю, расцягнуўся. Узіміаўся, гляджу назад і наперад уздоўж лініі. Зноў лінія паравана. Бягу туды, хутка напрападу, уключыўся — німа сувязі. Што рабіць? Яшчэ, значыць, дзесяці пашаваў, гад. Бягу наперад 100 метраў, 200, 300 — не знаходжу разрыў. Раптам зноў шкіруюць. Каго гэта, думаю? Вакол нікога німа. Знайшы, мяне. Ну, тут звартаўшысь, мяне. Іншы, якіе было некалі. Ен сабе

сваю справу рабіць, і я, ведай,

сваю справу павінен рабіць. Па-

бег, знайшоў разрыў і звязаў дрот. Потым яшчэ разоў шэспль прыпылося аднаўляць лінію...

Сотні пашкоджанняў лікіда-ваў лінейны наглядчык-беларус Эфрэйтар Іван Радкевіч. Камандаванне ўзнагародзіла яго медаллю «За адвагу».

Сотні пашкоджанняў лікіда-ваў лінейны наглядчык-беларус Эфрэйтар Іван Радкевіч. Камандаванне ўзнагародзіла яго медаллю «За адвагу».

Лейтэнант Б. РАКОУСКИ.
ДЗЕЮЧАЯ АРМІЯ,
10 красавіка.
(Спец. нар. БЕЛТА).

Сотні пашкоджанняў лікіда-ваў лінейны наглядчык-беларус Эфрэйтар Іван Радкевіч. Камандаванне ўзнагародзіла яго медаллю «За адвагу».

Лейтэнант Б. РАКОУСКИ.
ДЗЕЮЧАЯ АРМІЯ,
10 красавіка.
(Спец. нар. БЕЛТА).

Сотні пашкоджанняў лікіда-ваў лінейны наглядчык-беларус Эфрэйтар Іван Радкевіч. Камандаванне ўзнагародзіла яго медаллю «За адвагу».

Лейтэнант Б. РАКОУСКИ.
ДЗЕЮЧАЯ АРМІЯ,
10 красавіка.
(Спец. нар. БЕЛТА).

Сотні пашкоджанняў лікіда-ваў лінейны наглядчык-беларус Эфрэйтар Іван Радкевіч. Камандаванне ўзнагародзіла яго медаллю «За адвагу».

Лейтэнант Б. РАКОУСКИ.
ДЗЕЮЧАЯ АРМІЯ,
10 красавіка.
(Спец. нар. БЕЛТА).

Сотні пашкоджанняў лікіда-ваў лінейны наглядчык-беларус Эфрэйтар Іван Радкевіч. Камандаванне ўзнагародзіла яго медаллю «За адвагу».

Лейтэнант Б. РАКОУСКИ.
ДЗЕЮЧАЯ АРМІЯ,
10 красавіка.
(Спец. нар. БЕЛТА).

Сотні пашкоджанняў лікіда-ваў лінейны наглядчык-беларус Эфрэйтар Іван Радкевіч. Камандаванне ўзнагародзіла яго медаллю «За адвагу».

Лейтэнант Б. РАКОУСКИ.
ДЗЕЮЧАЯ АРМІЯ,
10 красавіка.
(Спец. нар. БЕЛТА).

Сотні пашкоджанняў лікіда-ваў лінейны наглядчык-беларус Эфрэйтар Іван Радкевіч. Камандаванне ўзнагародзіла яго медаллю «За адвагу».

Лейтэнант Б. РАКОУСКИ.
ДЗЕЮЧАЯ АРМІЯ,
10 красавіка.
(Спец. нар. БЕЛТА).

Сотні пашкоджанняў лікіда-ваў лінейны наглядчык-беларус Эфрэйтар Іван Радкевіч. Камандаванне ўзнагародзіла яго медаллю «За адвагу».

Лейтэнант Б. РАКОУСКИ.
ДЗЕЮЧАЯ АРМІЯ,
10 красавіка.
(Спец. нар. БЕЛТА).

Сотні пашкоджанняў лікіда-ваў лінейны наглядчык-беларус Эфрэйтар Іван Радкевіч. Камандаванне ўзнагародзіла яго медаллю «За адвагу».

Лейтэнант Б. РАКОУСКИ.
ДЗЕЮЧАЯ АРМІЯ,
10 красавіка.
(Спец. нар. БЕЛТА).

Сотні пашкоджанняў лікіда-ваў лінейны наглядчык-беларус Эфрэйтар Іван Радкевіч. Камандаванне ўзнагародзіла яго медаллю «За адвагу».

Лейтэнант Б. РАКОУСКИ.
ДЗЕЮЧАЯ АРМІЯ,
10 красавіка.
(Спец. нар. БЕЛТА).

Сотні пашкоджанняў лікіда-ваў лінейны наглядчык-беларус Эфрэйтар Іван Радкевіч. Камандаванне ўзнагародзіла яго медаллю «За адвагу».

Лейтэнант Б. РАКОУСКИ.
ДЗЕЮЧАЯ АРМІЯ,
10 красавіка.
(Спец. нар. БЕЛТА).

Сотні пашкоджанняў лікіда-ваў лінейны наглядчык-беларус Эфрэйтар Іван Радкевіч. Камандаванне ўзнагародзіла яго медаллю «За адвагу».

Лейтэнант Б. РАКОУСКИ.
ДЗЕЮЧАЯ АРМІЯ,
10 красавіка.
(Спец. нар. БЕЛТА).

Сотні пашкоджанняў лікіда-ваў лінейны наглядчык-беларус Эфрэйтар Іван Радкевіч. Камандаванне ўзнагародзіла яго медаллю «За адвагу».

Лейтэнант Б. РАКОУСКИ.
ДЗЕЮЧАЯ АРМІЯ,
10 красавіка.
(Спец. нар. БЕЛТА).

Сотні пашкоджанняў лікіда-ваў лінейны наглядчык-беларус Эфрэйтар Іван Радкевіч. Камандаванне ўзнагародзіла яго медаллю «За адвагу».

Лейтэнант Б. РАКОУСКИ.
ДЗЕЮЧАЯ АРМІЯ,
10 красавіка.
(Спец. нар. БЕЛТА).

Сотні пашкоджанняў лікіда-ваў лінейны наглядчык-беларус Эфрэйтар Іван Радкевіч. Камандаванне ўзнагародзіла яго медаллю «За адвагу».

Лейтэнант Б. РАКОУСКИ.
ДЗЕЮЧАЯ АРМІЯ,
10 красавіка.
(Спец. нар. БЕЛТА).

Сотні пашкоджанняў лікіда-ваў лінейны наглядчык-беларус Эфрэйтар Іван Радкевіч. Камандаванне ўзнагародзіла яго медаллю «За адвагу».

Лей

На вызваленай беларускай зямлі пачалася сяўба

КАМАРЫН, 15 красавіка. (БЕЛТА). У радзе калгасаў раёна пачаліся палявія работы. У сельгасарцелях імені Фрунзе і «Дня-проўскі араты», Новаялчанская сельсовета, засялены першымі гектарами пашаніцы.

НАРОУЛЯ, 15 красавіка. (БЕЛТА). Перадавыя калгасы раёна пачалі сяўбу ранніх яровых культур.

Выдатны пачын машыніста

Машыніст паравознага дэпо Гомель С. Е. Яўмененка, уступіўши ў перадмайскіе спаборніцтва, узяў на сябе абавязцельства ў нерасочы час працаўцаў па 5 гадзін у суткі на аднаўленні гаспадаркі.

Сваё абавязцельства тав. Яўмененка выконвае. Ён ужо адправаў 25 гадзін.

Яго прыклад пераймаюць другія машыністы. Дзесяць гадзін адправаў машыніст Аляксандраў.

У МОЗЫРЫ

Ля кніжнага кіёска

Сонца толькі што выглянула з-за Прыпяці, а горад ажыў. Многія з мазырчан накіроўваюцца да кніжнага кіёска і з нецярпеннем чакаюць, пакуль з'явіцца працаўшчыца Соф'я Адамаўна Алешчанка.

Гучыць радыёунар, устаноўлены на поўразбуранным тэатры. З пачкай газет і брашуру у кіёск уваходзіць Соф'я Адамаўна, 58-гадовая жанчына. На маршыністым ле твары радасная ўсмешка. Дзесяць год да вайны працавала яна працоўшчыцай у кіёску. У час пямятніка гаспадарання ў горадзе, яна, як і ўсе мазырчане, нацярпелаася гора.

Газеты, часопісы, брашуры бяруцца паразахват. Адразу становіца шумна. Не адыхаючы ад

кіёска, людзі разгортаюць газеты і гучна чытаюць зводкі Савінформбюро, загады Вярховнага Галоўнакамандуючага таварыша Сталіна. З газетамі ў руках людзі ідуць на прадпрыемствы, вяшчаны, і там узімаюць чыткі, гарачае аўмеркаванне.

Попыт на газеты, часопісы, брашуры расце з дні ў дзень. Толькі за паўтары месяцы Соф'я Адамаўна працала да 50.000 экземпляраў газет і 2.000 экземпляраў часопісаў. Асабліва вілікі попыт на кнігі. Кніга таварыша Сталіна «Аб Вядмай Айчынай вайне Савецкага Саюза» і кнігі па тэмам франтавога жыцця распаўсюджана прац кіёск у колькасці 22.483 экземпляраў.

Ш. СЦЯПАНАЎ.

На самалёт «Комсамолец Магілёўшчыны»

ХОЦІМСК. (Наш нар.). Па ініцыятыве комсамольцаў у раёне пачаўся збор сродкаў на пабудову баявога самалёта «Комсамолец Магілёўшчыны» для Чырвонай Арміі.

Моладзь Ельнянскага сельсовета ў ліку першых сабрала на пабудову самалёта 10.000 рублёў. 2.450 рублёў унеслі піонеры і вучні Бяседавіцкай непоўнай сярэдняй школы.

БУДАУНІЦТВА ДАМОУ ДЛЯ КАЛГАСНІКАЎ

КАСЦЮКОВІЧЫ, 15 красавіка. (БЕЛТА). У разбураных акупанцамі вёсках раёна пабудавана 242 новыя дамы для калгаснікаў. Апрача таго, для будаўніцтва нарыхтавана 10.087 кубічных метраў лесу.

КЛІМАВІЧЫ, 15 красавіка. (БЕЛТА). У раёне пабудавана ўжо 144 новыя дамы для калгаснікаў. Нарыхтавана бярвения ящэ на 700 дамоў.

ПА ВЫЗВАЛЕНЫХ РАЁНАХ РЭСПУБЛІКІ

Мозыр. 305 добраахвотнікаў з ліку комсамольцаў і моладзі выехалі на аднаўленне Сталінградскага трактарнага завода.

Крычаў. 9 арцеляў промкаанірацый арганізавана ў вызваленых раёнах Магілёўскай області. Пры іх працуе 51 цех. Выпушчана тавараў шырокага спажывання на суму 500.000 рублёў.

Клімаўчы. З шасцю сельсоветамі раёна ўстаноўлена тэлефонная сувязь. Наладжваецца тэлефонная сувязь з Судзілаўскай МТС.

Аб трактарах і бестурботных кіраўніках

МАЗЫР. (Па тэлефону ад нашага нар.). Вясна ўступае ў свае права. Падсыхает глеба. Хутка калгаснікі выедаць у поле. Але ў радзе раёнаў області да гэтага часу працягваюць ўсё яшчэ гаварыць аб надрыхтоўцы трактараў да сяўбы. Шышуцца шматлікія рэзальцы, выносяцца пастановы. А на справе больш 100 трактараў не дастаўлены ў МТС.

Можа трактары не прыбылі на Палессе? Не. Яны знаходзіцца даўно тут, але іх загналі на станцыю Хойнікі, дзе яны чакаюць сваіх гаспадароў. Толькі для Васілевіцкай МТС там знаходзіцца 11 трактараў. Між іншым, гэтыя трактары былі на станцыї С. ШАРАМЕТ

МІЖНАРОДНАЯ ІНФОРМАЦЫЯ

Узмацненне дэмаралізацыі насельніцтва Германіі

ЖЭНЕВА, 15 красавіка. (ТАСС). Паражэнні гітлераўскіх войск па совецка-германскім фронце садзейнічаюць ўсё больш шырокаму распаўсюджванню ў Германіі нявер'я ў перамогу. Швейцарская газета «Сант Галер Тагблэт» у артыкуле, які называецца «У Германіі ёсьць сваё падполле», піша, што разуменне «падполля» стала ў Германіі реальнай праўдасцю. Сярод велізарнай масы насельніцтва, якое падпала ад бамбардыровак і пакінула сваё месцаўхарства, хавае аўлікай колькасць дэзертыраў і фальшивымі дакументамі. Многі дэзертыры карыстаюцца дакументамі асоб, якія загінулі ў бамбардыровак.

НАЛЁТ АВІЯЦЫІ САЮЗНІКАЎ НА БУХАРЕСТ і ПЛАЕШЦІ

ЛОНДАН, 15 красавіка. (ТАСС). Карэспандэнт агенцтва Рэйтэр пры штабе войск саюзікаў у Італіі паведамляе, што вялікія злучэнні цяжкіх бамбардыроўчыкаў сярод збройлівіх налет на Бухарес і Плаешці.

СТАНОВІЩА У РУМЫНІІ

СТАМБУЛ, 15 красавіка. (ТАСС). Паведамлешні, якія паступаюць з Румыніі, сведчаньці аб растучай пашырэнні сярод румынскіх паслугачоў гітлераўскай Германіі, або

захаваўшися і стаў паходзіць на дзюбу драпежнай птушкі. На восьмы дзень ён не вытрымаў.

— Мы праб'емся ў горад, хоць бы тысяча д'ябліў напала на нас! — кричаў ён салдатам. — Сабраць ўсё каштоўнае і пагрузіць на падводы. Ногі коней абматаць транкімі. Аглядзені зброю. А галоўнае нічога не баяцца...

Немцы выступілі з падъходамі. З аўтаматамі напагато, імкнучыся стрымаць трапяцінне сэрца, выйшлі на грэблю. Прайшлі 300 метраў. Усё ціха. Крокі нямецкіх салдат рабілі больш роўнімі, больш упэўненымі. Вось і мост. Але што гэта?..

На вачах ашаломленых фаністашў мост з трэскам асеў на воду. Шлях быў перагороджаны. Кінуўліся назад — позна.

У рэзкай траскатні аўтаматаў і вінтовачных залінах заміралі прадміяротныя крыкі фашыстаў.

Калі фон-Потэн, падбіты куляй, зваліўся з ног, ён на момант убачыў верхавіну старой алешчыны. Яна, здавалася, глядзела зверху і калыхалася ад смеху. Ранім верхавіна прыняла чалавечы воблік, ператварылася ў старога барадатага партызана, які з едкай іроніяй глядзеў на фон-Потэна.

В. КАРАТЫШЭУСКИ.

РЭДАНЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ.

У партызанскім кальцы

Недалёка ад мястэчка Т., у раёне Пінскіх балот, ужо трэці год дэйнічае гэты партызанскі атрад. З першых дзён акупанцы немцы адчулу яго дакладны ўдары. Абломкі вагонаў па адкосах яскрава сведчаць аб партызанскай работе. На бліжэйшай да чыгункі граблі — той-же малюнак: разбіты аўтамашыны, павозкі.

Камандант мястэчка Т. оберлейтэнант фон-Потэн не раз даносіў свайму камандаванню, што з пяўлюнімі беларускімі партызанамі ён не можа ваяваць. «Яны заўсёды з'яўляюцца адтуль, — пісаў фон-Потэн, — адкуль іх ніколі не чакаеш».

У адказ камандаванне насылала каманданту катэгарычныя загады: у самы кароткі тэрмін ліквідаваць партызан. Фон-Потэн лютаваў. Ён выводзіў з мястэчка ўесь свой гарнізон. Гадзінамі аблізь граблі густы туман, што павіс над балотамі. І пярэдка бывала, што ў гэты самы час паблізу чуліся моцныя выхухі і ружайная стральба. Тады фон-Потэн спішаўся ў мястэчка. Ён баяўся за сябе і за сваіх салдат.

Наставшы час, калі пямятка камандаванне ўступіла партызанам

ім абедзве дарогі. Па чыгунці перасталі хадзіць падзеі, а па граблі — абоўзы. Фон-Потэн узрадаваўся. Ён думаў, што партызанам тут не будзе чаго рабіць, і яны пойдуть у другое месца.

Але не так думалі беларускія людзі.

Не такі дзед Бастусь, каб сядзець склаўшы руки. Ён што пебудзь ды прыдумае са сваімі хлошцамі...

Фон-Потэн адпачываў пасля абеду. Нягледзічы на строгі загад не турбаваць яго ў гэты час, у доме ўзнялася мітусня. Захлопалі дзвіні, загудзелі ўсіхваліванный галасы, і парэшце ў пакой начальніка не зайшоў, як заўсёды на чыпачках, а ўваліўся, грукочучы цяжкімі ботамі, фельдфебель Нотке.

— Мы акружаны, — прахрыпец Потке і цяжка апусціўся на стул.

Камандант паглядзеў на скрыліны твар фельдфебеля, на яго вілікую, іяскладную фігуру і задрыжэў не менш свайго падначаленага.

— Што здарылася? — закрычаў ён.

У Нотке перасох язык. Нясклада расказаў ён аб сумных падзеях. Партызаны сперагаўць усе ходы і выхады з мястэчка.

Калі вяртаўся да сябе з бліжэйшай вёскі ўзвод салдат, пасланы за харчаваннем, ён увесы быў пе рабіты ледзь не на вачах усяго гарнізона. Трупы ўбраць не ўдалося. Першая спроба каштавала многіх ахвяр. Спрабавалі было падайці да іх з другога боку, але і там партызаны. Партызаны ўсюды. За кожным дрэвам, у кожным кусце...

— Цяпер нам капут, — сказаў фельдфебель.

Фон-Потэн злосна вылаяўся. Нервовым рухам ён змахнуў з ільба халодныя кроплі поту і выбег на вуліцу. Ён загадаў сваім салдатам ақапацца навокал мястэчка і быць гатовымі да печацанай атакі.

Пацягнуўся пяцерычны дні. Немцы сядзелі ў акопах і чакалі бою. Чакалі пратна, як фанатык чакае цуда. Ім хацелася верыць, што бой пазбавіць іх ад немічуцай пагібелі. Пры малейшым шахраху яны адкрывалі агонь па балоту.

Уесь тыдзень, дні і ночы, фон-Потэн бегаў па сваім пакой, імкнучыся знайсці выхад з тушкі. Ён змяніўся да неспазівалічнага. Перастаў галіцца. Нос яго